

KATECHEZY DLA NARZECZONYCH

z DEKANATU JANOWSKIEGO
zamierzających zawrzeć związek małżeński
odbędą się w naszej parafii w trzy kolejne niedziele:

10,17 i 24 września 2017 r.

Spotkania rozpoczynają się o godz. **10.30** i trwają do godz. **11.30** w Sali katechetycznej przy kościele.

*Jeżeli narzeczeni są spoza naszego dekanatu prosimy o skierowanie z parafii,
gdzie zamierzają zawrzeć sakramentalny związek małżeński*

Zapisy na katechezy oraz wszelkich informacji możemy uzyskać pod nr tel. **(83) 341-33-73**

Odbycie tych katechez jest warunkiem rozpoczęcia przygotowania do Sakramentu Małżeństwa w kancelarii parafialnej.

Oprócz katechez obowiązkowe jest spotkanie w **Poradni rodzinnej**

z Doradcą życia rodzinnego nr tel. **503640111.**

Jeśli ktoś z jakich powodów zaniedbał to przygotowanie, jest możliwość odpłatnego ukończenia kursu poza parafią:

⇒ [Kursy weekendowe dla narzeczonych w Osinach Dolnych](#)

⇒ [Kursy weekendowe dla narzeczonych w Siedlanowie](#)

Polecamy stronę internetową - [Duszpasterstwo Rodzin Diecezji Siedleckiej](#)

Pierwsze Spotkanie w kancelarii parafialnej

Zgłoszenie zamiaru zawarcia związku małżeńskiego musi się odbyć nie później niż 3 miesiące przed planowaną datą ślubu.

Dokumenty potrzebne do rozpoczęcia przygotowań to:

- Dowody osobiste narzeczonych,
- Aktualne (nie starsze niż 3 miesiące) odpisy metryki chrztu z odpowiednimi adnotacjami,
- Świadectwo ukończenia katechez przedmałżeńskich (czyli przygotowanie „bliższego”).

Narzeczeni otrzymują również formularze, na których udokumentują odbytą w dowolnym miejscu i czasie **Spowiedź** oraz **„Dzień skupienia”**. Narzeczeni zgłaszają zamiar zawarcia związku małżeńskiego w **Urzędzie Stanu Cywilnego**. Po otrzymaniu z tego Urzędu pism potwierdzających możliwość zawarcia przez nich związku małżeńskiego, dołączają je do gromadzonych w ramach przygotowań dokumentów w Kancelarii Parafialnej.

Drugie spotkanie

Miesiąc przed ślubem odbywa się drugie spotkanie na którym kontynuowane jest gromadzenie koniecznych dokumentów.

Rozpoczynamy głoszenie „Zapowiedzi” przedślubnych w parafiach zamieszkania obojga narzeczonych. Dzieje się to na podstawie próśb wydanych przez kancelarię parafialną. Po wygłoszeniu zapowiedzi należy dołączyć dokument potwierdzający brak przeszkód do zawarcia związku małżeńskiego (najczęściej wydaje go parafia zamieszkania narzeczonego).

Świadkowie Sakramentu małżeństwa wybrani przez narzeczonych muszą być pełnoletni.

Trzecie spotkanie

W tygodniu przed ślubem (czwartek, piątek) narzeczeni wraz ze świadkami, odbywają trzecie spotkanie kończące przygotowania w kancelarii parafialnej. Podpisują stosowne dokumenty i przygotowują się do właściwego przeżycia liturgii Sakramentu.

Kancelaria parafialna jest czynna: od poniedziałku do piątku godzinę po mszy Św. o 7.00 oraz o 18.00.

WYSTRÓJ KOŚCIOŁA I OPRAWA MUZYCZNA ŚLUBU

Przepisy liturgiczne mówią: *„W wystroju kościoła należy dążyć raczej do prostoty niż do przepychu. W doborze elementów zdobniczych należy dbać o prawdziwość rzeczy, a ponadto zmierzać do tego, by te elementy służyły pouczeniu wiernych i odpowiadały godności miejsca świętego”*.

Podstawowe zasady, które należy respektować:

1. W wystroju kościoła należy dążyć raczej do szlachetnej prostoty niż do przepychu.
2. **Nie można w wystroju kościoła i dekoracji stosować żadnych sztucznych kwiatów i jakichkolwiek imitacji nawet najpiękniej wyglądających, np. sztucznych świec. Kościół dekoruje się tylko i wyłącznie bukietami kwiatów żywych.**
3. Nie wolno ustawiać w kościele dekoracji, które na co dzień nie są związane z przestrzenią sakralną, np. baloniki itp.
4. Zabrania się ponadto przymocowywania elementów dekoracyjnych do ławek/krzesel/klęczników za pomocą gwoździ, pinezek, itp., a także ustawiania niezabezpieczonych świec, lejących wosk na posadzkę.
5. Obsypanie ryżem, płatkami kwiatów, puszczenie baniek mydlanych, balonów, wypuszczanie gołębi, motyli, wystrzelenie płatków róż ze specjalnych pojemników przy wychodzeniu młodej pary z kościoła, nie należy do katolickich obrzędów ślubnych i Polskich zwyczajów. Do usunięcia „pozostałości” szpecących kościół i jego otoczenie na własny koszt powinni poczuwać się państwo młodzi. Należy na to uwrażliwić gości.
Wykroczenie poza ramy określone niniejszymi zasadami może skutkować koniecznością usunięcia dekoracji.

Oprawa muzyczna uroczystości:

Nie wolno podczas liturgii wykonywać świeckich utworów wokalnych i instrumentalnych, tylko dlatego że odznaczają się pięknem i nastrojowym charakterem. Nie wolno w liturgii używać instrumentów hałaśliwych i tych, których używa się do wykonywania muzyki rozrywkowej, np. trąbka, akordeon, gitara elektryczna, perkusja. Instrumentem czysto liturgicznym są organy piszczałkowe, które tradycyjnie są obecne w Kościele od setek lat.

Podstawowe zasady, które należy respektować:

1. Z liturgii należy absolutnie wyeliminować różnego rodzaju śpiewy, które nie mają pochodzenia liturgicznego, zawierają teksty niezwiązane bezpośrednio z liturgią, także różnego rodzaju piosenki pielgrzymkowe oraz religijne transkrypcje popularnych utworów rozrywkowych.
2. Niedopuszczalne jest wykonywanie świeckich utworów wokalnych, choćby najpiękniejszych.
3. Niedopuszczalne jest zastępowanie śpiewów części stałych oraz psalmy responsoryjnego utworami zawierającymi teksty inne, niż przypisane konkretnym częściom liturgii.
4. Niektóre ze śpiewów mogą być zastąpione utworami instrumentalnymi, z uwzględnieniem stosownych przepisów, tak aby nie używać niestosownych w liturgii instrumentów oraz by muzyka instrumentalna nie zastępowała w całości śpiewu zgromadzenia.

Respektowanie i przyjęcie do wiadomości powyższych uwag wprowadza porządek w przeżywanych przez nas uroczystościach i przyczynia się do zajmowania właściwej postawy wobec sakramentów świętych.

WARTO WIEDZIEĆ!

„Jezus rzekł: Dlatego opuści człowiek ojca i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem. A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało. Co więc Bóg złączył, niech człowiek nie rozdziela” (Mt 19, 5-6). „Przymierze małżeńskie, przez które mężczyzna i kobieta tworzą ze

sobą wspólnotę, całego życia, skierowaną ze swej natury na dobro małżonków oraz do zrodzenia i wychowania potomstwa, zostało między ochrzczonej podniesione przez Chrystusa Pana do godności sakramentu”. (KPK 1055,1). Małżeństwo będące głęboką wspólnotą życia i miłości nie jest instytucją czysto ludzką. Sam bowiem Bóg jest jego twórcą, gdyż stworzył człowieka z miłości i powołał go także do miłości trwałej i nieodwołalnej. Od samego początku Pan Bóg ustanowił małżeństwo jako trwały i nierozzerwalny związek mężczyzny i kobiety. Według słów Chrystusa Pana, sam Bóg ich łączy: „Co więc Bóg złączył, niech człowiek nie rozdziela”. Małżeństwo jako związek mężczyzny i kobiety został podniesiony przez Chrystusa do godności sakramentu. Przez ten sakrament chrześcijańscy małżonkowie stają się znakiem tajemnicy jednoj i płodnej miłości, łączącej Chrystusa z Kościołem i w tej tajemnicy uczestniczą (por. Ef 5,32). Małżeństwo jako sakrament powstaje poprzez zawarcie umowy małżeńskiej, czyli przez nieodwołalną zgodę obojga małżonków, w której oddają się oni sobie i przyjmują wzajemnie. Całkowitej wierności małżonków, a także nierozzerwalności węzła małżeńskiego, wymaga zarówno szczególna wspólnota mężczyzny i kobiety, jak również dobro dzieci. Autentyczna, prawdziwa miłość małżeńska z natury swojej nastawiona jest na zrodzenie i wychowanie potomstwa. Wypowiada się w dziecku. Dzieci są owocem miłości rodziców i „są najcenniejszym darem małżeństwa”, a „rodzicom przynoszą najwięcej dobra” (KDK 50). Innym celem małżeństwa jest doprowadzenie do pełnego rozwoju i dojrzałości miłości między małżonkami, a także wzajemna pomoc w dążeniu do świętości i dojrzałości chrześcijańskiej.

Teologia i znaczenie małżeństwa:

Małżeństwo to przymierze, przez które mężczyzna i kobieta tworzą ze sobą wspólnotę całego życia, skierowaną ze swej natury na:

- * dobro małżonków
- * na zrodzenie i wychowywanie potomstwa.

Zawierane między ochrzczonej zostało podniesione przez Chrystusa Pana do godności sakramentu. Sakrament małżeństwa udziela łaski miłowania się wzajemnie tą miłością, jaką Chrystus umiłował Kościół. Łaska sakramentu udoskonala zatem ludzką miłość małżonków, umacnia ich nierozzerwalną jedność na drodze do życia wiecznego. Ponieważ małżeństwo jest w Kościele stanem publicznym, dlatego powinno być zawierane publicznie w ramach celebracji liturgicznej i wobec zgromadzenia wiernych.

Do istotnych cech (przymiotów) małżeństwa należy:

- * jedność,
- * nierozzerwalność,
- * otwartość na przyjęcie dzieci.

Osoby rozwiedzione zawierające nowy związek nie są wyłączone z Kościoła, ale nie mogą przystępować do Komunii świętej. Powinni prowadzić życie chrześcijańskie bez ponownego związku i wychowywać swoje dzieci w wierze. Chrześcijański dom rodzinny jest miejscem, gdzie dzieci otrzymują nauczanie wiary, i dlatego słusznie nazywa się go „Kościółem domowym”, wspólnotą łaski i modlitwy, szkołą cnót ludzkich i miłości chrześcijańskiej.